

Christian Morgenstern,
An die Wolken

Und immer wieder,
wenn ich mich müde gesehn
an der Menschen Gesichtern,
so vielen Spiegeln
unendlicher Torheit,
hob ich das Aug
über die Häuser und Bäume
empor zu euch,
ihr ewigen Gedanken des Himmels.
Und eure Größe und Freiheit
erlöste mich immer wieder,
und ich dachte mit euch
über Länder und Meere hinweg
und hing mit euch
überm Abgrund Unendlichkeit
und zerging zuletzt
wie Dunst,
wenn ich ohn Maßen
den Samen der Sterne
fliegen sah
über die Äcker
der unergründlichen Tiefen.

...

Christian Morgenstern,
Al la nuboj

tradukita de Manfredo Ratislavo

Kaj ĉiam denove,
kiam mi rigarde laciĝis
je la homaj vizaĝoj,
je tiom da speguloj
de senlima stulteco,
mi levis miajn okulojn
super la domojn kaj arbojn
supren al vi,
vi eternaj pensoj de ĉielo,
kaj viaj grandoj kaj libero
liberigis min ree ĉiam,
kaj mi pensis kun vi
trans landoj kaj maroj
kaj mi pendis kun vi
super la abismo de l' senlimo
kaj mi disiĝis fine
kiel vaporaĵo,
kiam mi la senmezuran
semon de l' steloj
vidis flugi
super la agroj
de l' nekkoneblaj profundaĵoj.

...

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas CHRISTIAN MORGENSTERN (*Kristiano Matenstelo*, *1871-05-06 – †1914-03-31).

MR-308-2a / Arg-78-152 (2003-11-03 10:04:39)

Traduko de la Germana poemo “An die Wolken” de CHRISTIAN MORGENSTERN (*Kristiano Matenstelo*, *1871-05-06 – †1914-03-31) *en Esperanton de* MANFREDO RATISLAVO (*Manfred Retzlaff*, *Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio*, *1938-11-04).

Arg-78-153 (2003-11-03 10:03:43)